

[Yvonne Herløv Andersen]

herinde. Der er ikke nogen, der har gjort meget for at sætte pærer i, der sparer på energien. Det er jo sådan med elektricitet, at det næsten er alt for nemt. Det er et af vores problemer, for jeg spurgte en, om hun ikke skulle huske at slukke lyset. Så spurgte hun: Hvorfor det? og jeg svarede: Jo, for dine børnebørns skyld. Så spurgte hun: Har de da ikke råd til at betale lysregningen? Det havde de jo nok, men det var ikke det, der var problemet. Problemet var spørgsmålet om forurening, og det havde hun slet ikke fået med.

Det har været sådan herhjemme, at sparekampagner kun har virket i det øjeblik, hvor man har været virkelig nervøs for, at det skulle koste noget. Derfor sagde jeg i min indledning, at det var væsentligt, at ministerens redegørelse blev bragt ud i en sådan form, at den gav anledning til debat for at øge forståelsen for det samfundsøkonomisk fornuftige i at spare på energien. Det er utrolig vanskeligt at komme til at forstå, at det virkelig koster så meget, at man kan se, at lysregningen kan vælte budgettet.

Selv om vi sætter decentrale værker i gang, og selv om vi laver en intensiveret besparelseskampagne, kan vi ikke dække behovet, for der er et svagt stigende behov. Derfor opføres der også to nye store kraftvarmeværker, og de bliver kulfyrede. Men de bliver ikke kulfyrede som dem, vi har i dag, hvor man ikke kan bruge overskudsvarmen. Men det bliver kulfyrede kraftvarmeværker med en højere effektivitet og moderne udstyr til at begrænse luftforureningen, for det er uhyre vigtigt, at det bliver bygget ind.

Det var også ønskeligt at få skiftet nogle af de gamle værker ud, men med en lignende forbrændingsproces.

Lavenergirapporten har jeg læst med meget stor interesse. Den er også kommet ud i en form, som bestemt gør den læsbar for en bredere kreds. Her viste det sig, at det slet ikke var så slemt med el. Det er rigtigt nok, at der i meget lang tid havde været en betydelig negativitet over for spørgsmålet om at varme op med el. Det viser sig i lavenergirapporten, at det såmænd slet ikke er så slemt. Det kan man roligt gøre. Vi kan godt konkurrere, men så står spørgsmålet tilbage: Man forbruger jo mere brændstof i et hus, der ikke er godt isoleret. Så selv om det samfundsøkonomisk bliver det samme, vil brændstoffet alene udgøre et pro-

blem med hensyn til miljøet, og det kan man så løse ved at ændre forbrændingsprocesserne og rense røggasserne.

Men en af de ting, der også stod i lavenergirapporten, var hele spørgsmålet om de forskellige komponenter, som de enkelte fjernvarmeværker forlangte at brugerne skulle tage. Der var meget stor forskellighed i typerne på markedet, og derfor var det vanskeligt for danskerne at komme rigtig ind dér. Jeg mener, det må være muligt at få nogle ensartede komponenter, som gør det billigere også for de folk, der ønsker at have lavenergi huse.

Men det er ønskeligt, at der sker en øget forskning i nye teknologier, ligeledes en øget eksport af systemer og så en ting, vi – danskerne – altid har været dygtige til at sælge, nemlig knowhow til udlandet. Det kan vi sagtens gøre på teknologiområdet vedrørende energi.

Behnke (FP):

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at det netop er i disse år, Danmarks fremtidige energipolitik skal tilrettelægges. Vi er jo desværre ved at begå den samme brøler, som nordmændene har gjort i Norge. Dér har tiltroen til den flydende strøm af kapital fra oliesalget betydet, at politikerne har frådset langt ud over, hvad der er fornuftigt.

Her i Danmark ønsker regeringen ifølge energiministerens redegørelse at øge Danmarks afhængighed af naturgassen fra Nordsøen, og det er da både forståeligt og en fristende fremgangsmåde for en regering, hvis økonomiske politik desværre er slået totalt fejl.

Ser man imidlertid tilbage på, hvad der blev sagt i årene 1979, 1980 og 1981, ja, så var alle dengang enige om, at Danmark i fremtiden skulle sørge for en flerstrengt energipolitik, sådan at den ubehagelige afhængighedssituation, vi oplevede her i landet under oliekrisen, kunne undgås i fremtiden.

Men hvad er så blevet resultatet? Har man lært af historien? Svaret er desværre nej. Regeringen ønsker at øge afhængigheden af naturgassen, man ønsker gasnettet udbygget endnu mere, og i flere rapporter er der oven i købet blevet talt om, at man ønsker naturgassen »helt ud til parcelhusene«, på trods af at der, ikke mindst fra faglig side, er blevet advaret imod den fremgangsmåde.